

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહ જ્ઞાનટટ્ઠિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

ચૈત્ર

અંક ૬

ચૈત્ર

પુસ્તક ૯૪

સંવત ૨૦૩૪ તા. ૭ મી મે ૧૯૭૮

: પ્રગટ :

: શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

: વર્ષ ૯૭ સુ :

વાર્ષિક લવાજમ
પૌરોહિત સહિત ૬-૫૦

—: અનુક્રમણિકા :—

ક્રમ	લેખ	લેખક	પાના નં.
૧	સમ્યક્દાનનું પાપની	મૌહન 'રત્નેશ' બાડમેર	૩
૨	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિષષ્ટિશતાકા ચરિત્રમાંથી	૪
૩	શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ	શરણાર્થી	૬
૪	શ્રમણ ભગવાન મહાવીર	વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી	૭
૫	સંત-વાણી	સ્તીલાલ માણેકચંદ શાહ	૮
૬	ભા. મ. સ્વામીનું જન્મ કલ્યાણ	પં. પુણ્યનંદવિજય	૧૦
૭	કર્પુર સૌરભ	અમરચંદ માવજી શાહ	૧૧
૮	જૈન સાહિત્યના સવેન્તિમ ગ્રન્થો	પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડીયા	૧૨
૯	જૈન સત્તા અને જૈન સતીચ્છા	સ્વ. વક્રીલ ડાયાભાઈ મોતીચંદ	૧૪
૧૦	અક્ષય તૃતિયા-વ. પારણા પ્રસંગ	અમરચંદ માવજી શાહ	૧૬

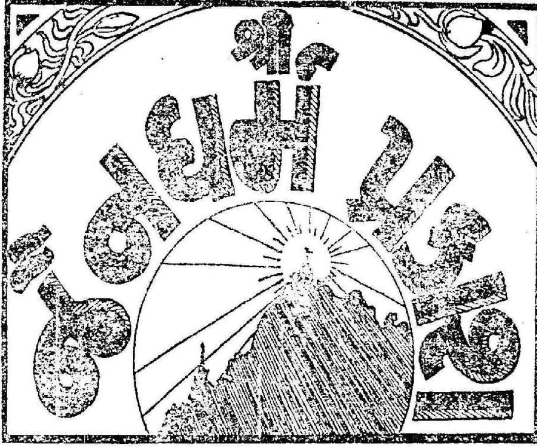
ચોરાણુ વર્ષથી નિયમિત પ્રગટ થતું જૈન સમાજનું જીનામાં જીનું
ધાર્મિક નૈતિક માસિક
“ જૈન ધર્મ પ્રકાશ ”

જેમાં તત્ત્વજ્ઞાન, ધર્મકથા, ભક્તિપ્રધાન રસ સામગ્રી રજુ કરવામાં આવે છે.
આપ તેમાં આપના ધંધાના વધુ વિકાસ અર્થે જાહેર ખબર આપો—

અમારા જાહેર ખબરના દર નીચે સુજળ છે :

ટાઇટલ પેજ (છેલ્લું) ચોથું આપુ પાનું એક વખતના રૂ.	૧૦૦-૦૦
ટાઇટલ પેજ નં ૨ અથવા નં ૩ આપુ પાનું	રૂ. ૭૫-૦૦
અંદરનું આપુ પાનું	રૂ. ૫૦-૦૦
અંદરનું અર્ધું પાનું	રૂ. ૩૦-૦૦
અંદરનું પા પાનું	રૂ. ૨૦-૦૦

તા ક. અમારો આગામી અંક તા. ૭-૬-૭૮ નાં રજા પ્રસીદ્ધ થશે.

પુસ્તક હકમ
અંક ૬

ચૈત્ર

વીર સં. ૨૫૦૨
વિક્રમ સં. ૨૦૩૪

સચ્ચિદાનંદ પાયની

જગતમાં અરે માનવ કાં ભૂલો ભરો છે.

તમારા ઘર આર ધન નથી. કાં લલચાવે તમે મનને
એવી જગતમાં કોઈ કોઈ તું નથી બધાહી સ્વાર્થનાં સગા છે.
જગમાં કોઈ આપણે શત્રુ નથી. નથી કોઈ દે સ્ત બધુ

જગતમાં અરે માનવ કાં ભૂલો ભરો છે.

આત્માનાં અનંત જ્ઞાનથી શુદ્ધ કરાવી અને કષાયથી
વિષય વિકારના હટાડીને અનંત આનંદ સચ્ચિદાનંદ
સુખ અનંત, દર્શન પાયની તે તમારા સચ્ચા વરદાન છે.

જગતમાં અરે માનવ કાં ભૂલો ભરો છે.

મોહન 'રત્નેશ' બાડમેર

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

શ્રી ત્રિપષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાં

પુત્રીને માટે સ્વેચ્છાથી વર ચઢણ કરાય છે, બીજાની ઇચ્છા પ્રમાણે ચઢણ કરાતો નથી; પણ મારે તો દૈવયોગે બીજાની ઇચ્છા પ્રમાણે વર ચઢણ કરવાનો વખત આવ્યો છે. બીજાની ઇચ્છાથી પ્રતિજ્ઞા કરેલ આ ધનુષ્યનું આરોપણ જો રામ કરી શકે નહિ અને બીજો કરે તો જરૂર મારી પુત્રીને અનિષ્ટ વરની પ્રાપ્તિ થાય; માટે હવે શું કરવું?'' વિદેહાનો આવો વિલાપ સાંભળી જનકરાજ બોલ્યો કે- હે દેવી! તેમ ભય પામે નહિ મેં એ રામનું બળ જોયેલું છે. આ ધનુષ્ય તેને માટે એક લતા જેવું છે.'

વિદેહાને એવી સમજાવી જનકે બીજે દિવસે પ્રભાતમાં માંચાઓથી મંડિત એવા મંડપમાં તે અને ધનુષ્યરત્નને પૂજા કરીને સ્થાપન કર્યા સીતાના સ્વયંવરને માટે જનક રાજાએ બોલાવેલા વિદ્યાધરાના અને મનુષ્યોના રાજાઓ આવી આવીને માંચા ઉપર બેઠા. પછી જાનકી દિવ્ય અક્ષતારાને ધારણ કરીને સખીઓથી પરવરી સતી બંધે ભૂમિ પર ચાલતી દેવી હોય તેમ તે મંડપમાં આવી લોકોનાં નેત્રને અમૃતની સરિતા જેવી તે જાનકી રામને મનમાં ધારી ધનુષ્યની પૂજા કરીને ત્યાં ઉભી રહી નારદના કહેવા પ્રમાણે જ તે સીતાના રૂપને જોઈને કુમાર ભામંડલને કામદેવ પ્રહાર કરવા લાગ્યો. તે વખતે જનકના એક દ્વારપાલે ઊંચા હાથ કરી કહ્યું કે- 'સર્વ' ખેચરો અને પૃથ્વીચારી રાજાઓ! તમોને જનક રાજા સૂચવે છે કે જે આ ગે ધનુષ્યમાંથી એક ધનુષ્યને ચઢાવે તે મારી પુત્રીને પરણે' આ પ્રમાણે સાંભળી પરાક્રમી ખેચરો અને ભૂચર રાજાઓ ધનુષ્ય ચઢાવવા માટે ધનુષ્યની પાસે એક પછી એક આવવા લાગ્યા; પરંતુ ભયંકર સર્પોથી વીંટાયેલા અને તીવ્ર તેજ વળા તે અને ધનુષ્યનો સ્પર્શ કરવાને પણ કોઈ સમર્થ થઈ શક્યાં નહિ, તો ચઢાવવાની તો વાત જ શી કરવી! ધનુષ્યમાંથી નીકળતા તણખાની અનેક જવાળાઓથી દગ્ધ થયેલા તેઓ લાજગતી અધોમુખ થઈને પાછા નિવૃત્ત થતા હતા. પછી જેના કાંચનમય કુંડલ ચક્રાયમાન ઘડી રહ્યા છે એવા ન્શરચક્રમાર રામ ગજેન્દ્રની લીલાએ ગમન કરતાં તે ધનુષ્યની પાસે આવ્યા. તે સમયે ચંદ્રગતિ વિગેરે રાજાઓએ ઉપહાસ્યથી અને જનકે શંકાથી જોયેલા લક્ષ્મણના જ્યેષ્ઠ બધુ રામે નિશંકપણે વજ્રને ઈંદ્ર સ્પર્શ કરે તેમ જેની ઉપરથી સર્પ અને અગ્નિજવાળા શાંત થઈ ગયેલ છે એવા વજ્રવર્ત ધનુષ્યનો કરવડે સ્પર્શ કર્યો. પછી ધનુષ્યધરીઓમાં શ્રેષ્ઠ એવા રામ લોકાની પીઠ ઉપર રાખી બેઠીને જેમ નમાવીને તે ધનુષ્યને પણ ઉપર ચઢાવ્યું, અને તેને કાન સુધી સુધી ખેંચીને જેવું આસ્કાસન કર્યું કે જેથી પોતાની કીર્તિના પરક જેવું તે ધનુષ્ય શબ્દથી ભૂમિ અને અં રીક્ષના ઉદરને પૂર્ણ કરતું ગાછ ઉડ્યું તત્કાળ સીતાએ સ્વયમેવ રામના કંઠમાં સ્વયંવરમળા નાંખી અને રામે ધનુષ્ય ઉપરથી રણચને ઉતારી નાંખી પછી લક્ષ્મણે પણ રામની આજ્ઞાથી તત્કાળ અણીવાવર્ત ધનુષ્ય ચઢાવ્યું, તેને લોકો વિસ્મયથી જોઈ રહ્યા. તેનું આદેશાન કરતાં તેણે નાદથી દિશાઓના મુખને બધિર

કરી નાંખ્યા પછી પણ્યને ઉતારીને તેને પાછું તેના સ્થાન પર મૂકી દીધું. તે વખતે ચક્રિત અને વિસ્મિત થયેલા વિદ્યાધરેએ દેવકન્યા જેવી અદ્ભુત પોતાની અદાર કન્યાઓ લક્ષ્યને આપી. ચંદ્રગતિ વિગેરે વિદ્યાધરના રાજ્યો વિલખા મુખવાળા થઈને તપી ગયેલા ભામંડલ સહિત પોતાપોતાને સ્થાનકે ગયા.

જનક રાજ્યે મોકલેલા સ દેશાર્થી તત્કાળ દશરથ રાજા ત્યાં આવ્યા અને રામ તથા સીતાનો મોટા ઉત્સાહથી વિવાહ કર્યો. જનક રાજના ભાઈ કનકે સુપ્રભા રાણીના ઉદરથી ઉત્પન્ન થયેલી ભદ્ર નામની પુત્રી ભરતને આપી પછી દશરથ, પુત્રો અને વધુઓની સાથે નગરજનો, જેમાં ઉત્સવ કરી રહ્યા એવી અયોધ્યા નગરીમાં આવ્યા.

એકદા દશરથ રાજ્યે મોટી સમૃદ્ધિથી એત્યમહાત્સવ અને શાંતિસ્નાત્ર કરાવ્યાં પછી રાજ્યે સ્નાત્રજળ ખંત:પુરના અધિકારી વૃદ્ધ પુરુષની સાથે પ્રથમ પોતાની પટ્ટરાણીને મોકલ્યું અને પછી દાસીએ દ્વારા બીજી રાણીઓને સ્નાત્રજળ મોકલાવ્યું. યૌવનવયને લીધે શીઘ્ર ચાલનારી દાસીઓએ ઉતાવળે આવીને બીજી રાણીઓને સ્નાત્રજળ પહોંચાડ્યું એટલે તેમણે તત્કાળ તેને વંદન કર્યું, પેલો અત:પુરનો અધિકારી વૃદ્ધપણને લીધે શનિની જેમ મંદ મંદ ચાલતો હતો તેથી પટ્ટરાણીને સ્નાત્રજળ તરત મળ્યું નહીં એટલે તે વિચારવા લાગી કે—‘રાજ્યે બધી રાણીઓ ઉપર જિનેદ્રતુ સ્નાત્રજળ મોકલીને પ્રસાદ કર્યો અને હું પટ્ટરાણી છતાં મને મોકલાવ્યું નહિ; માટે મારા જેવી મંદભાગ્યાને જીવીને શું કં:વું છે? માનને ધ્વંસ થયા છતાં જીવવું તે મરણથી પણ વિશેષ દુ:ખરૂપ છે’ આ પ્રમાણે વિચારી મરવાનો નિશ્ચય કરીને એ મનસ્વિનીએ અંદરના ખંડમાં વસ્ત્રવડે ફાંસો ખાવાનો આરંભ કર્યો તેટલામાં રાજા દશરથ ત્યાં આવી ચડ્યા તેને તેવી સ્થિતિમાં જોઈ, તેના મરણોન્મુખપણાથી ભય પામી રાજાએ તેને ઉન્નમમાં બેસારીને પૂછ્યું કે—‘પ્રિયા! શું અપમાન થવાથી તે આવું દુ:સાહસ આરંભ્યું છે? હૈંવયોગે મારાથી તો કાંઈ તારું અપમાન નથી થયું? તે ગદ્ગદ્ સ્વરે બોલી કે—‘તમે બધી રાણીઓને જિનસ્નાત્રતું જળ મોકલાવ્યું અને મારા માટે મોકલાવ્યું નહિ’ આ પ્રમાણે તે કહેતી હતી તેટલામાં પેલો વૃદ્ધ કંચુકી ‘આ સ્નાત્રજળ રાજ્યે મોકલાવ્યું છે’ એમ બોલતો ત્યાં આવ્યો. રાજાએ તે પવિત્ર જળથી તરત જ પટ્ટરાણીના મસ્તક પર અભિસંચન કર્યું. પછી તે કંચુકીને રાજ્યે પૂછ્યું કે—‘તું આટલો મોટો કેમ આવ્યો? કંચુકી બોલ્યો—‘સ્વામી! સર્વ કાર્યમાં અગ્રમર્થ એવી મારી વૃદ્ધાવસ્થાનો જ આમાં અપરાધ છે. આપ સ્વયમેવ મારી સામું જીવ્યો.’ રાજાએ તેની સામે જોયું તો તે મરવાને ઇચ્છતો હોય તેમ પગલે પગલે સ્ખલિત થતો હતો, મુખમાંથી લાળ પડતી હતી, હાંન પડી ગયા હતા. મુખ ઉપર વળીયા પડ્યા હતા, સર્વ અંગમાં શ્વેત રોમ થઈ ગયા હતા બ્રશુટીના વળથી નેત્ર ઢંકાઈ ગયા, માંસ અને રુધિર સુકાઈ ગયા હતાં, અને સર્વ અંગ ધૂજળા હતા આવા તે કંચુકીને જોઈને રાજાને વિચાર થયો.

શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

લેખક : શરણાર્થી

એ તો બધા હીક છે. પણ પેલા રામ કૃષ્ણ અને અશિષ્ટનેમિ ક્યાં છે? બધા વિધને પૂજ્યએ અશિષ્ટનેમિ એક જ છે તે હું પણ જાણું છું.” જરાસંધે કહ્યું.

“આ શુકલ વર્ણીય અર્ધો જેના રથને જોડેલા છે. અને જે ધ્વજવાળા વૃષભનું ચિન્હ છે. યુદ્ધ ભયંકર એ રથોત્તમ રથમાં અશિષ્ટનેમિ પોતે જગિરાજયા છે સમજ કે ને માટે જ યુદ્ધ કરવાને આવ્યા છે. સૈન્યની મધ્યમાં રહેતા પેતા અધિવાળા અને ગતેન્દ્રના ચિન્હવાળા કૃષ્ણ પોતે જ છે. તેમજ તેની દક્ષિણ બાજુએ અશિષ્ટ વર્ણીય ધોડામાં અને તાલની ધ્વજવાળા શેહિણીના પુત્ર બગરામ છે” એવી રીતે હંસકમંત્રીએ બીજા પણ ઘણા યાદવ મહારથી પુરૂષોની યોગબાણ જરાસંધને કરાવી. હંસકમંત્રીના વચન સાંભળીને ક્રોધથી ધનુષ્યનું આ ફાલન કરતા અતિરથી વીર મગધપતિએ પોતાનો રથ રામકૃષ્ણની સાથે ચલાવ્યો. ને જરાસંધનો યુવરાજ પુત્ર યવન ક્રોધ કરીને વસુદેવના પુત્ર અકુર વગેરેને મારવાને દોડી આવ્યો સિંહાની સાથે અષ્ટાપદની જેમ તે મહાબાહુ યવને તેમની સાથે સહાર કાઢી એવું ભયંકર યુદ્ધ કર્યું. પણ રામના અનુજમા છે સારણે અમૃત બળથી તેને રૂધી લીધું પછી જાણે મલયગિરિ હોય તેમ ભલય નામના હાથી વડે યવને યાડો નહિ સારણોનો રથ ભાગી નાખ્યો. તે વખત સારણે ક્રોધથી અધર કરાવી વૃક્ષમાં ફાળની જેમ ખણ્ણી યવની મરતક છેદી નાખ્યો.

તેનો હાથ સામે ધસી આવ્યો. તેના પણ હાંત અને સુઠ છેદી નાખ્યા જેથી વર્ષાઋતુમાં મથુરની જેમ કૃષ્ણનું સૈન્ય નાચવા લાગ્યું.

પોતાના પુત્રનો વધ યથેક્ષો જોઈને ક્રોધથી અધર કંપાવતો મહા ભૂજ જરા સંધ એકાએક તેજ ગવામાં ધસી આવ્યો. અને મૃગલાને જેમ કેનેરી હણે તેમ યાદવેને એક પછી એક કુટવા માંડ્યા. સૈન્યના અગ્રભાગે રહેલા આનંદ, શત્રુદમન, નંદન, ધ્રુવ દેવાનંદ, માર્કટ, પીક, હરિયણ, અને બળરામના દશ પુત્રોને યજ્ઞમાં બકરાની જેમ મારી નાખ્યા. તે સમયે કૃતાંત યમરાજ સમા મગધધરના મારને સહન નહીં દુરનારી કૃષ્ણની હાંસી કરી “અરે કૃષ્ણ? આ કાંઈ ગોકુળ નથી આ તો યુદ્ધનું મેદાન છે”

અરે સજન તું હમણું યાદ્યોની પછી આવજો હાલમાં હું ડક્કિમ સાથે યુદ્ધ કરું છું. જેથી તારી માતા કે મારી માસી તારા મરણનો શોક કરે નહિ “કૃષ્ણના આગ્રય” છેદી વચનો સાંભળીને શિશુપાલને ખૂબ કેધ ચડ્યો.

તરતજ શિશુ પાવે ધનુષ્યનું અસ્ફાલન કરીને કૃષ્ણ ઉપર નીક્ષણ બાણ છોડવા માંડ્યા. જેથી મહાપરાણી વીર કૃષ્ણે લીલા યાત્રમાં શિશુપાલનાં ધનુષ્ય કવચ અને રથ છેદી નાખ્યા. ક્રોધથી ધરણીને ધુનાવતો શિશુપાલ અગ્નિની પેઠે એણે ખેચીને કૃષ્ણને મારવાને તેની સામે દોડ્યો ત્યો જેમ તેમ બળકડતા એ શિશુપાલના બચ, સુહુટ અને મરતક હરિએ રમતમાં છેદી નાખ્યા.

[ક્રમશઃ]

શ્રમણ ભગવાન મહાવીર

લેખક :- વિજય ધર્મસૂરીચરણ

દેવાનંદાની કુક્ષિમાંથી નિરાબાધ રીતે ગર્ભને લઈને બાજુમાં ક્ષત્રિયકુંડે નગરમાં સિદ્ધાર્થ ક્ષત્રિયની ત્રિશક્તા ક્ષત્રિયાણીની કુક્ષિમાં એ ગર્ભને સ્થાપન કરે છે, અને ત્રિશક્તાની કુક્ષિમાં ૮૨ દિવસનો પુત્રીરૂપ જે ગર્ભ છે તેને દેવાનંદાની કુક્ષિમાં સ્થાપન કરે છે. આ ગર્ભપરાવર્તનના પ્રસંગ વર્તમાન પ્રગ્ત માટે આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન કરાવે તેવો છે. કેઈ કેઈ વાર આવા પ્રસંગ માટે બુદ્ધિજીવી વર્ગને અશ્રદ્ધા પણ છે. પરંતુ ત્રિશક્તા અને દેવાનંદાનો જન્માન્તરનો ઋણાનું બંધ તેમજ ભગવંત મહાવીર પ્રભુના આત્માનું તેવું કર્મ વિશેષ હોવાના કારણે નિવ્યશક્તિ દ્વારા આવા પ્રસંગો કદાચિત્ બને તો તેમાં કોઈ આશ્ચર્ય કે અશ્રદ્ધા જેવું હોતું નથી. વલ્લી જૈનોના સુપ્રસિદ્ધ શ્રુતકેવલી શ્રી ભદ્ર-બાહુ સ્વામી પ્રણીત કલ્પસૂત્ર જેવા મહાન અને શ્રદ્ધેય ગ્રંથમાં આ પ્રસંગ સવિસ્તરપણે વર્ણવેલ છે તો કેમ અશ્રદ્ધેય કોઈ શકે !

માતા ત્રિશક્તા અને ભગવાન મહાવીરનો જન્મ

માતા દેવાનંદાની કુક્ષિમાંથી ભગવાન ત્રિશક્તા માતાની કુક્ષિમાં પધાર્યા, બાકીનો ગર્ભકાળ ત્યાં પૂર્ણ થયો. દેવાનંદા તેમજ ત્રિશક્તાની કુક્ષિમાં ભગવાન ગર્ભરૂપે જ્યારે પધાર્યા ત્યારે બંને માતાઓને ગજ, મૃષભ વગેરે ચૌદ મહુસ્વપ્નો આવ્યાં હતાં. તીર્થંકર અથવા ચક્રવર્તીની માતાને જ આવા ઉત્તમ સ્વપ્નો આવે છે એ સ્વપ્નશાસ્ત્રની મર્યાદા છે. ગર્ભમાં ત્રણ જગતના નાથ અને વિશ્વના ઉદ્ધારક તીર્થંકર પ્રભુનો આત્મા અવતરેલો હોવાથી સિદ્ધાર્થ ક્ષત્રિયને ત્યાં ધન, ધાન્ય, ઋદ્ધિ, સિદ્ધિ, સંપત્તિ અને સત્કાર સન્માનની દિન-પ્રતિદિન વૃદ્ધિ થાય છે. માતા પિતાના મનોમંદિરમાં અનેક ઉત્તમ મનોરથોની પરંપરા ચાલે છે. બરાબર ચૌત્ર સુદિ ત્રયોદશીની મધ્યરાત્રિએ માતા ત્રિશક્તા ભગવાન મહાવીર પ્રભુરૂપે પુત્રનો જન્મ આપે છે. જે અવસરે પ્રભુનો જન્મ થાય છે તે અવસરે બીજી માતાઓની માટ્ટક ત્રિશક્તા માતાને જરા પણ પ્રસૂતિની વેદના થતી નથી. તેમજ જન્મ લેનાર ભગવંતને પણ જરાય શારીરિક પીડા થતી નથી. અન્ય સામાન્ય જીવોના જન્મ કરતાં અવતારી મહાપુરુષોના જન્મની એ વિશેષતા હોવી જોઈ એ ભગવાનનો જ્યારે જન્મ થાય છે ત્યારે સાતે ય ગ્રહો પોતાના કેન્દ્ર સ્થાનમાં હોય છે. સમગ્ર વિશ્વમાં એ ક્ષણે કેઈ અવજુનીય શાંતિનું વાતાવરણ વિદ્યમાન હોય છે અને હશેય ત્રિશક્તામાં બદકે સમગ્ર વિશ્વમાં ક્ષણભર અજવાળાં પથરાય છે. પરમાત્માનો જન્મ વિશ્વની શાંતિ માટે અને અનંતકાળના અજ્ઞાન અંધકારના નિવારણ માટે હોવાથી એમના જન્મ પ્રસંગે આ પરિસ્થિતિનું સર્જન થાય એ વાસ્તવિક છે.

[ક્રમશઃ]

સંત-વાણી

લેખક : રતિલાલ માણેકચંદ શાહ

“જિન પદ નિજ પદ એકતા લેદ ભાવ નહીં કાંઈ,

લક્ષ થવાને તેહનો કહ્યાં શાસ્ત્ર સુખદાર્ઠ”

શાસ્ત્રોમાં એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે, “જિન પદ જેવું નિજ પદ છે;” જેવા ભગવાન સર્વગ્રંથેવ તેવોજ આ આત્માનો સ્વભાવ છે આવા સ્વભાવને ઓળખ્યા વગર મોહ ટળે નહિ ને મોક્ષ આવિષ્કાર પામે નહિ

‘ચેતન કો હૈ ઉપયોગ રૂપ, વિન મૂરતિ ચિન્મૂરતિ અનુપ’ સમયસારમાં કુંદકુંદ સ્વામીએ કહ્યું છે કે ‘હું’ એક શુદ્ધ સદા-અરૂપી, જ્ઞાન-દર્શન મય ખરે; સર્વજ્ઞાન વિષે સદા ઉપયોગ લક્ષણુ જીવ છે’ સમયસાર નાટકમાં પાંડિત બનારસીદાસજી કહે છે કે ‘ચેતન રૂપ અનુપ અમૂરત સિદ્ધ સમાન સદા પદમેરો.’ આત્મસિદ્ધિમાં શ્રીમદ્ રાજ-ચંદ્રજી કહે છે કે, ‘શુદ્ધ-બુદ્ધ-ચૈતન્યધન સ્વયંજયેતિ સુખધામ’ આમ સર્વજ્ઞ ભગવાને જોયેલું જીવનનું યથાર્થ સ્વરૂપ સંતો એ જાતે અનુભવીને શાસ્ત્રોમાં બતાવ્યું છે, તે પ્રમાણે બરાબર ઓળખવું જોઈએ.

નવતત્ત્વોમાં ચેતન રૂપ જીવ, ચેતના વગરનાં પુદ્ગલ વગેરે પાંચ દ્રવ્યો અજીવ મિથ્યાત્વ અને રાગ-દ્વેષના ભાવો-જેના વડે કર્મો આવે ને બધાય તે આશ્રવ તથા બંધ સમ્યગ્દર્શન પૂર્વક શુદ્ધ આત્માનું જ્ઞાન અને તેમાં હીનતા વડે શુદ્ધતા થતાં નવાં કર્મો અટકે ને જીના વિલીન થય તે સંવર-નિર્જરા, અને સંપૂર્ણ સુખ રૂપ, તથા કર્મના સ્વર્ધા અભાવરૂપ મોક્ષ છે. આ પ્રમાણે તત્ત્વોને ઓળખી ત્યારે મિથ્યાત્વ ટળે છે. જીવ પેતે કેવો છે તે જાણ્યા સિવાય પોતામાં કરશે કેવી રીતે? અજીવને અજીવ જાણ્યા વગર તેનાથી જુદો. પડશે કેવી રીતે? હુઃખનું કારણ શું છે તેને જાણ્યા સિવાય તે તરફનો પ્રયત્ન કરશે કેવી રીતે? (તેને છોડશે કેવી રીતે?) અને મોક્ષ પૂર્ણ સુખ રૂપ છે તેને જાણ્યા વગર તે તરફનો પુરૂષાર્થ કઈ રીતે આવરશે?

આ રીતે સુખ અને તેનો ઉપાય તથા હુઃખ અને તેનાં કારણો તેનું જ્ઞાન કરવા માટે આ તત્ત્વો જાણવા આવશ્યક છે જો અજીવને જીવ માની લેવામાં આવે તો, ત્યાંથી ઉપયોગને પાછો કેમ વાળે? શુભ અશુભ બન્ને આશ્રવ હોવા છતાં તેને સંવર માની ક્ષેતો તેને છોડે ક્યાંથી? દેહની ક્રિયા પોતાની માનેતો, તેનાથી (અજીવથી) સિન્નત કઈ રીતે અનુભવે? સમ્યગ્દર્શન પૂર્વકની શુદ્ધતા તે ખરો સંવર છે આત્માના જ્ઞાન વગર શુભ ભાવ કરી ને સ્વર્ગે ગયો, ત્યારે પણ અગૃહીત મિથ્યાત્વ લેણુ લઈને ગયો. એટલે ત્યાં પણ હુઃખીજ થયો. આત્માના ભાનવગર ક્યાંય સુખનો સ્વાદ આવે નહિ. ચેતનનું રૂપ તો ઉપયોગ એટલે જાણવું દેખવું તે છે. શરીર તો અજીવ-જડરૂપી છે; તે કાંઈ જાણવું નથી.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાર

[૯]

જગતમાં બિન્ન બિન્ન અનંતા જીવો છે, જીવ કરતાં અનંતશુદ્ધા પુદ્ગલો છે. અસંખ્ય કાળાણું દ્રવ્યો છે, ધર્માસ્તિ, અધર્માસ્તિ અને આકાશ એ પ્રત્યેક દ્રવ્યો છે. આ છ પ્રકારનાં દ્રવ્યોમાં જીવે સિવાયનાં પાંચે અજીવ છે; ને પુદ્ગલ સિવાયનાં પાંચે અમૂત છે. જગતમાં આ છ એ પ્રકારનાં દ્રવ્યો સર્વગ્રંથે સ્વતંત્ર જોવા છે. તેને સ્વતંત્ર ન માનતાં પરાધીન માનવા તે. તત્ત્વ શ્રદ્ધામાં વિપરીતતા છે. છ દ્રવ્યો રૂપ જે વિશ્વ તેનો કેઈ કર્તા-હર્તા કે ધર્તા નથી (ધર્તા-ધારણ કરનાર).

સમ્યગ્દર્શન વગર સમ્યગ્જ્ઞાન કે સમ્યક્ ચારિત્ર હોતાં નથી, સમ્યગ્દર્શન વગરની શુભ ક્રિયાઓ કાંઈ કામિયાબ નીવડતી નથી પોતે પોતાને ન જાણે દેખે એને ધર્મ કેવો? સમ્યક્સ્વરૂપી ધર્મની ચક્રુઓ તેની ખુલી જ નથી. જીવ અને અજીવ એ બે મૂળ તત્ત્વો છે, ને બાકીનાં તત્ત્વો તે તેની અશુદ્ધ કે શુદ્ધ પર્યાય છે.

હું કેઈ છું ને મારું સાચું સ્વરૂપ શું છે? તેનો જીવે સાચો વિચાર પણ કદી કર્યો નથી. ચારગતિનાં ભયંકર દુઃખોથી જેને છટવું છે, તેને વિચાર કરીને ઉપયોગ સ્વરૂપ આત્મા હું છું એમ નિશ્ચય કરવો જોઈએ. શાસ્ત્રકારોએ કહ્યું કરીને તે સ્વરૂપ સમજાવ્યું છે.

આત્મા એવો ચિંતા મણિ મૌતન્ય રત્ન છે કે, જેને લક્ષમાં લઈને ચિંતવતાં સમ્યગ્દર્શન વગેરે રત્નોની પ્રાપ્તિ થાય છે વિશ્વ એવા મૌતન્ય રત્નને પામો. સિદ્ધ ભગવતોને પરમ ઉત્કૃષ્ટ સુખ છે, તે સુખ શેનું? કે પોતાના આત્મ સ્વભાવનું.

‘અહિંસાતમ તથા અંતર આત્મા

રૂપ યદ્ધ ધિર ભાવ સુજાની,

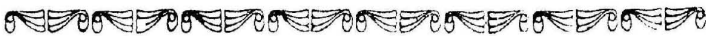
પરમાતમનું હો આતમ ભવનું’

મૃત્યુ

માનવ જીવનમાં મૃત્યુનો પ્રસંગ સૌથી ગભીર અને શોક જનક પ્રસંગ છે. કારણ કે આત્મ જનો અને મિત્રો સાથે નો મરનારનો સંબંધ પુરો થાય છે અને તેને પછી સદેહે જોઈ શકાતો નથી. દેહથી જુદો પડેલો આત્મા પોતાના કર્મ અનુસાર ધીમે ધીમે ધારણ કરે છે, અને માનવ જીવનમાં આત્મા એ જે શુભા અશુભ કર્મો બાંધેલા છે તે સુજળ તેના સંસ્કાર બીજા ભવમાં ઉદયમાં આવે છે. અને સારા સંસ્કાર પામેલો આત્મા ઉત્તરો ઉત્તર દરેક ભવમાં પ્રગતિ કરે છે. અને અતે મોક્ષ સુખને પામે છે.

ભગવંત

બ. મ. સ્વામીનું જન્મ કલ્યાણ અને તેમના સિદ્ધાન્તો

લેખક : પં. પૂણ્દરિનંદવિજય (કુમારશ્રમણ)

- (૧) જ્ઞાનની ચરમ સીમા તે કેવળજ્ઞાન.
- (૨) જેમાં સંસારના સંપૂર્ણ દ્રવ્યો અસલી રૂપે જણાય તે કેવળજ્ઞાન.
- (૩) જેમાં જન્મ અને મરણના મૂળ કારણો નાશ પામે તે કેવળજ્ઞાન.
- (૪) ઈશ્વરીયાતત્ત્વનું મૌલિક કારણ તે કેવળજ્ઞાન.
- (૫) આત્માની અનંત શક્તિઓનો ઉદ્ઘાટન તે કેવળજ્ઞાન.

આ પ્રમાણે કેવળજ્ઞાની બનેલા માટે જ દેવાધિદેવ, તીર્થંકર, સર્વજ્ઞ-સર્વદર્શી પરમાત્મા શ્રી મહાવીર સ્વામી માનવમાત્રા ઉદ્ધાર માટે અહિંસા-અનેકાંત અને સંયમનો ઉપદેશ કરે છે, તે આ પ્રમાણે :—

જ્યાં જ્યાં ચેતના-જ્ઞાનશક્તિ દેખાય છે તે જીવ છે. પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ અને વાયુની ચેતના અપ્રત્યક્ષ રૂપે પણ આપણે સૌને માઁ અનુભવ્ય છે. જ્યારે વનસ્પતિ કીટી, મકોડી, માકણ, જી, સપા, ઉંદર ચકલી વાઘ, વરૂ, હરણ, બકરા, ઘેટો, ગાય, પાડો, અને કુકડા આદિમાં ચેતના સ્પષ્ટ દેખાય છે, અને માનવ સમાજને માટે તે સર્વથા નિરપરાધી છે, આવા બિન-શુનેગાર જીવને મારવા, બીજાઓ પાસે મરાવવા અને મારનારને સહાયક થવું-તે હિંસા છે, કેમકે- જીવમાત્ર જીવાની ઈચ્છાવાલો હોય છે. મરવાનું કેઇને પસન્દ નથી માટેજ ભગવાને કહ્યું કે જીવવધ પાપ છે. અને જીવહયા ઉત્તમ ધર્મ છે. ઉપયુક્ત જીવોને વધ જે દેશમાં થતો હોય છે. તેની ઓખાદી અને આઝાદી ટકતી નથી ફળ સ્વરૂપે માનવની સાથે આઝાદી પણ મરવારી પડે છે.

ઘણી શતાબ્દીઓ પછી અને બધી રીતે લુટાઈ ગયા વધી ધરધીનતાની ભેડીમાંથી સ્વાધીનતાને પ્રાપ્ત થયેલા ભારતદેશની આઝાદી અને આખાદીને બચાવવામાં ભયંકર ફટકો જીવહિંસાના પાપથી લાગ્યો છે અમર્યાદિત હિંદીયામણના પાપે ભારત દેશે સર્વથા નિરપરાધી નિરૂપદ્રવી મૂળ પ્રાણીઓ, પંખીઓ, જળચર જીવોના ઘાત કરવામાં કયાંય પણ કચ્ચાસ રાખી નથી જીવધાતથી ઉત્પન્ન થયેલું લોહી, ચામડું, દાંત નખ, પગ અને રોમ આદિને નિકાસ કરીને મેળવેલું દ્રવ્ય ભારતના નાયકોને એકમતે અને સંપીલા રહેવા દીધું નથી. પરિણામે પરદેશમાંથી આવેલું અઢળક ધન દેશના નાયકો-અધિનાયકો અને સત્તાધારીઓની તીવ્રરીયોને મજબુત કરાવવામાં કામે લાગ્યું. અને દેશ ગરીબનો ગરીમ રહ્યો ભગવાન મહાવીર સ્વામીએ કહ્યું કે જીવહિંસાથી પ્રાપ્ત થયેલું દ્રવ્ય પાપ છે મહાપાપ છે. [ક્રમશઃ]

કર્પુર સૌરભ

(હપ્તો ૪ બો ચાલુ)

પ્રસરાવનાર - અમરચંદ માવજી શાહ

૪૩ જ્ઞાન આત્માનો મુખ્ય ગુણ છે, તે આત્મ સ્વરૂપ છે. તેના દ્રઢ અભ્યાસથી તે ખરા રૂપમાં પ્રકાશે છે; તેથી મોહ અજ્ઞાન નાશ પામે છે અને દુઃખ ભ્રાન્તિ રચી જઈ ખરું સુખ પ્રગટે છે.

૪૪ ભાગ્યથી અધિક કોઈ કાંઈ પામી શકતું નથી, ગમે તેવા દાતારનો યોગ મળે, અને દાત લેનારને ગમે તેટલી ગરજ હોય તે વિચક્ષણ હેય છતાં ભાગ્યથી અધિક મળી શકતું નથી. જુઓ રાત દિવસ વરસાદ વરસે પણ ખાખરાને ત્રણ પાંદડાજ રહેવા પામે છે.

૪૫ દેહ, દ્રવ્ય તથા કુટુંબ વિષે સહુ સંસારી જીવોને રતિ-પ્રીતી હોય છે, પરંતુ મોક્ષા મિલાવી જોને તે જિનેથર પ્રભુ જિનમત તથા શ્રી સંઘ કૌપર જ સાચા પ્રેમ રાગ હોય છે પ્રમાદ યોગે સ્વચ્છદ પણે ઇન્દ્રિયોના વિષમાં સેવવાથી જ જીવ સંસારમાં ભટકે છે.

૪૬ સમ્યગ જ્ઞાનયોગે સારો વ્રત નિયમ અંગીકાર કરસે પાળવા. નવકાર મહા-મંત્રની અને તેટલી આરાધના કરવી ન્યાય નિતીના માર્ગે રૂચિ પ્રીતિ ધરાવી એક નિષ્કા-આકાશ પ્રમાણિકતા બાળવવી. એ ગુણોથી વિમુષિત જીવની સુખે સદ્ગતિ થવા પામે છે. એમ સમજી એ દિશામાં અને તેટલો પ્રયત્ન કરવો.

૪૭ સંપૂર્ણ રાગ દ્વેષના ક્ષય વિના સંપૂર્ણ આત્મજ્ઞાન પ્રગટે નહીં એવો નિશ્ચય શ્રી જિનેથરે કહ્યો છે તે ખરે વેદાન્તાદિ કરતાં બળવાન પ્રમાણુ ભૂત છે.

૪૮ વિચારવાનને દેહ છુટવા સંબધી હુર્ષ કે ખેદ કરવો ઘટે નહીં, આત્મ પરિણામ વિઘટે રાગ દ્વેષથી લવિનતા પામે તે જ હાનિ અને તેજ ભાવચરણ છે સ્વભાવ સન્મુખ તથા તેથી દ્રઢ ઇચ્છા પણ હુર્ષ-ખેદને હાલે છે.

૪૯ આ સંસારરૂપ કાસગૃહમાં થતા અનેક પ્રકારના કર્મ બંધનથી જેનું મન ઉદ્વિગ્ન બન્યું છે, વિરકત વૈરાગ્ય વાસિત થયું છે, અર્થાત આ સંસાર બંધનથી હું શી રીતે છુટીશ ? એવી આત્મ વિચારણા અહો નિશ કરતો રહે છે, તે નિકટ ભવી જીવ બાળ્યો.

૫૦ તત્તજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરવો, મમત્વનો ત્યાગ કરવો અને પરિચ્છેદને પામતું સુખ સમજી તેના પરનો રાગ ઘટાડવો. તેમાં સાક્ષી ભાવે રહેવું. પરમાત્મ ભાષ પમાપ એવો અલેદ સ્વરૂપનુ ચિંતન કરવું અને તેમાં સ્થિર થવા દ્રઢ પ્રયત્ન કરવો. [કેમશ:]

જૈન સાહિત્યના સર્વત્તિમ ગ્રન્થો

લેખક : પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા

આજે કેટલાક સમયથી હું કવિવર કાળીદાસ કૃત અભિજ્ઞાન શાકુન્તલના ચતુર્થ અંક ગત ૧૮ મું અને 'સુત્રૂપસ્વ ગુરુત્' થી શરૂ થતું સંપૂર્ણ પદ્ય મારા નિમ્નલિખિત લેખમાં રજૂ કરવા ઇચ્છતો હતો.

“ સાસરે જતી પુત્રીને શિખામણ ”

આ લેખ તો એ પદ્યને પુરું આપ્યા વિના મેં ‘અર્પણ’ના તંત્રીજી ઉપર મોકલાવી દીધો હતો ત્યાર બાદ હમણાં શ્રી અમૃતલાલ કાળીદાસ દોશીને મેં એ વાત કરી ત્યારે એમણે મને અભિજ્ઞાન શાકુન્તલનું એથ. આર કાલે એ સંપાદિત કરેલું અને સને ૧૯૩૪માં સાતમી આવૃત્તિ તરીકે પ્રસિદ્ધ કરાવેલું પુસ્તક મોકલી આપ્યું. એ જોતાં મારી નજર એમાં પ્રકાશિત કરાયેલા પ્રથમ આવૃત્તિમાંના ઉદ્ધરણ ઉપર પડી. એમાં આ નાટકનો સર જૈન લ્યુ બોકે (Lubbock, હવે લોક એવે બરી એ કૃત) નિમ્નલિખિત પુસ્તકનો ઉલ્લેખ કર્યાનું કહ્યું છે :—

“ Hundred Best Books of the World ”

આ પુસ્તક અદ્યાપિ મારા જોવામાં આવ્યું નથી છતાં મને એમ લાગે છે કે એમાં કોઈ પણ જૈન ગ્રન્થની નોંધ પ્રાયઃ નહિ હશે એ ગમે તે હો પરંતુ એ ઉપરથી મને ઉપયુક્ત લેખ લખવાની પ્રેરણા મળી છે અને એને લઈને જેવો તેવો પણ આ લેખ લખવા હું પ્રવૃત્ત થયો છું.

૧ આ લેખ ‘અર્પણ’ (વ. ૧, અં-૫) માં છપાયો છે.

જૈન સાહિત્યમાં મારા અભ્યાસના-અવલોકનના શ્રી ગણેશગનો સને ૧૯૨૧ના અરસામાં મંડાયા અને આજ દિને સુધી એ દિશામાં મારો પ્રયાસ ચાલુ છે. એ ઉપરથી મને આ સાહિત્યની વિશાળતા, વિવિધતા અને વહેણતાનો કંઈક ખ્યાલ આવ્યો છે. એ એક મહાસાગરના એક બિન્દુ એટલો પણ નથી છતાં જૈન સાહિત્યના સર્વત્તિમ ગ્રન્થો વિષે વિશેષ જાણવામાં મળે એ ધરાદે મેં આ લેખ લખવો ઉચિત માન્યો છે.

જૈન સાહિત્ય પૂરેપૂરું સચવેલું રહ્યું નથી અને જે મેં મોજુદ છે તે મધું પ્રકાશિત તો શું પણ એની પૂરેપૂરી સૂચી પણ અદ્યાપિ પ્રસિદ્ધ થઈ નથી. આથી મારા અદ્ય સ્વલ્પ અધ્યયન દ્વારા મને જે ભાસ થયો છે તે હું અત્ર લિપિબદ્ધ કરું છું. મેં બહુજ થોડા ગ્રન્થોનો વિશિષ્ટ અભ્યાસ કર્યો છે. ખાસી પ્રસંગોપાત્ત મારા જોવા જાણવામાં અને વિચારવામાં તો ઘણા ગ્રન્થો આવ્યા છે. એનું સૂચન મેં મારા જૈન સાહિત્યને અંગેનાં મારાં નીચે મુજબનાં પુસ્તકોમાં સમય અને સાધન અનુસાર કર્યું છે.

- ૧ A History of the Cononical Literature of the Jainas.
- ૨ આગમોત્તુ દિગ્દર્શન.
- ૩ પાઇપ (પ્રાકૃત) ભાષાઓ અને સાહિત્ય.
- ૪ સૌજ સંસ્કૃત સાહિત્યનો ઇતિહાસ (ભા. ૧-૩)
- ૫ જૈન સાહિત્ય કા વૃહદ્ ઇતિહાસ ભા. ૫, ઓગમિક.

૧ આ મારા મુળ ગુજરાતી વખાણનો હિન્દી અનુવાદ છે.

Deriptione Caralogue of the government Collecctins of Manuscripts (Nots XVII-XIX)

જૈન સાહિત્યમાં આગમો અગ્ર સ્થાન ભોગવે છે એમાં વિશેષ પ્રાચીનતાની દૃષ્ટિએ આચાર (પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધ), સૂયગડ અને ઉત્તરજાળયણ ગણાવાય છે જૈન આચાર અને પછી શ્રમણ-શ્રમણી માટેના આચારનો તેમજ અહયાગહી (અર્ધ માગધી)ના એક પ્રાચીન તમ નમૂના તરીકે એનો પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધ સંલેક્ષિત છે એવો અન્ય આગળ પરંતુ એના પછી રચાયેલ દસળેયાલિય છે, શ્રાવકો અને શ્રાવિકોની ચર્ચાનો બોધ કરાવનાર તરીકે ઉવાસગદસા મહત્વનો આગળ છે. એનાજ આધારે વન્દિતુસુત જેવામાં અનિચારોનું નિરપણ છે.

એક પ્રધાન ગ્રન્થોમાં ઠાણ અને સમવાય શ્રેષ્ઠ છે અને આ બાળતમાં ભાગ્યે કોઈ નોંધપાત્ર ઉમેરો થયાનું જણાય છે.

કથાત્મક સાહિત્યનું મંડાણ ઉપલબ્ધ ગ્રન્થોમાં નાયાધર્મકહાથી થયું છે.

પ્રાયશ્ચિત્તો અને અપવાદો માટે નિસીદ્ધ. કાય અને વનહારને જેવા છેદ સૂત્રોનો ઉલ્લેખ હું કરું છું

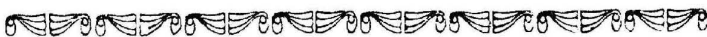
- ૧ આ વીસેક ભાગમાં પ્રકાશિત થનાર છે તેમાં નવ ભાગ ૧૯૩૫ થી ૧૯૬૫ ના ગાળામાં પ્રસિદ્ધ થયા છે અને દસમો ભાગ પ્રકાશિત થવાની તૈયારીમાં છે.

❀ ખાસ નોંધ ❀

(૧) અષ્ટાંગમીમીના (૨) અને વર્ષ પ્રબોધ હાલ આ બે પુસ્તકો અપ્રાપ્ય હોયને આ માટે ઘણા જ પત્રો આવે છે. આ બે પુસ્તકો જ્યારે પ્રસિદ્ધ થશે ત્યારે અમે અમારા માસિકમાં જાહેરાત આપી જાણ કરીશું તે નોંધ લેશો.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્ર. સભા

જૈન સત્તા અને જૈન સતીઓ

લેખક-સ્વ. વકીલ ડાયાભાઈ મેતીચંદ

જૈન સત્તા અને જૈન સતીઓના જૈનોમાં ઘણા સત્તા એટલે સત્પુરુષો અને ઘણી સતીઓ એટલે સત્સ્ત્રીઓ થઈ ગયા છે સત્તા એટલે સત્પુરુષો અને સતીઓ એટલે સત્સ્ત્રીઓ એવા સાધારણ અર્થો યાચ છે. જૈન તેમજ જૈનેતર ધર્મમાં સત્તાઓ કરતા સતીઓને બહુ મહત્વ આપવામાં આવ્યું છે. તેનું માસ કારણ મારા જેવાને તો બહુ સમજમાં ઉતરતું નથી બ્રહ્મચર્ય અથવા ગૈયુન ત્યાગ દરેક પુરુષ માટે અને સ્ત્રી માટે પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યા છે અને એક પત્નીવ્રત પણ માટે જરૂરી છે તેના પાલન વગર આ સંસાર સુખી અને આ બાદ બની શકતો નથી. એ વ્રતો પાલન વગર આ સંસારમાં દરેક નાના મોટા ગ્રહોમાં કલુષા કંકાસ અને વિખવાદો જોવામાં આવે છે અને આ કલિયુગમાં અને આ ચાલતા જમાનામાં એવા વિખવાદો વિશેષ પ્રમાણમાં જોવામાં આવે છે અને તેમ દીધી છુટાછેડા ફારગતીઓ અને ખાતરાઓ વિ વિશેષ પ્રમાણમાં થવા લાગ્યા છે. અસ્તવના જમાનામાં એવી છુટાછાટ ઊંચા જ્ઞાતિઓ તરફથી આપવામાં આવતી નહોતી તેથી સુખેદુખે પરિણિત યુગલ પોતાની જીંદગી ચેતકેન પ્રકારેજ પૂરી કરતા હતા. આપઘાત અથવા છુટાછેડાના કવચિતજ દાખલા બનતા તેમાં હિંદુ ધર્મમાં અને હિંદુ કાયદાઓ ફરગતી અને છુટાછેડાના કાયદાઓ અમલમાં આવ્યા ત્યારથી તો એ કાયદાઓનો લાભ હાલ તેને ચાલતે લેવામાં આવે છે. લગ્નના હકો લોગવવાનું હુકમનામું તો પણ તેની કાયદા પ્રમાણે બજાવણી થઈ શકતી નથી અને ઝખરજસ્તીથી સ્ત્રીને પકડીને બેલીદેશાસરમાં સોંપી શકતા નથી આવા કાયદાઓનો ગેર લાભ લઇને પરિણિત યુગલ એક બીજાથી જુદા પડી શકે છે અને બીનું લગ્ન કરી શકે છે એ વિષય અમે બધ કરી આચણે મુળ વિષય ઉપર આવી એ જૈન શાસનમાં ભરદેસર બહુભવી સમીચ સત્તા સતીઓની બીજી સમીપો અને ખાસ કરીને ઉચ્ચ રત્ન વિ. ની બતાવેલી છંદો વિ. સોલ સતીઓની સજાય વિ માં (મુખ્યત્વ) જૈન સત્તા અને સતીઓના નામો આવે છે અને તેના શુભુગાનો તથા સ્તુતિઓ વિ કરે છે જૈનેતર માં પણ અનેક સતીઓ (સત્તાઓ કરતાં વિશેષ) થઈ ગયાના દાખલાઓ મોબુદ છે અને તેના ઉપર અનેક કથાઓ અને આખ્યાનો વિ. રચાપેલા આપણને જોવામાં આવે છે.

જૈનો અને જૈનેતર સતીઓમાં થયેલાં થોડા ઘણા ફેરફારો જોવામાં આવે છે. જૈન આચાર્યો વિ એ જૈનેતર સતીઓના પણ યશોગાન અને શુભુગાનો ગાયા છે પરંતુ દીક્ષગીરી સાથે લખતું પડે છે જૈન રોએ જૈન સતીઓના શુભુગાન વિ તેના પ્રમાણમાં ગાયા નથી. ભ.હેસર બહુ બવાની અગત્યમાં એવો છપન સત્તાઓનાં અને પચાશ ઉપરાંત સતીઓના નામોમાં જૈનેતરોના ઘણા નામો જોવામાં આવે છે એના ઉપર આપણા કોઈ

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૧૫]

સજ્જ સાથે (જેનું નામ મને અત્યારે યાદ નથી) વૃત્તિ અથવા સહેતા-રીકા-સંસ્કૃત ભાતમાં કે માગધી ભાષાં લખી છે તેના ગુજરાતી ભાષાંતરો પણ થયા છે. એ ઉપરાંત સગાય આમાના જુદા જુદા પુસ્તકોમાં જુદા જુદા આચાર્યો વિની બનાવેલી એવા સતાઓ અને સતીઓની જુદી જુદી સગાયો રચી છે સતાઓ કરતાં સતીઓની સગાયો વિશેષ પ્રમાણમાં જોવામાં આવે છે સતી સ્ત્રીના સતી દમયંતી વિ જૈનેતર સતીઓની સગાયમાં વિ જોવામાં આવે છે. જો હું ભુલતો નહિ હોય તો કૃષ્ણની પદ્મરાણીઓશ્રી પણ ગણ-તરીઓ સતીઓમાં કરવામાં આવી છે. સતાઓમાં પણ ભરત-બાહુબલી વિ જોવા રાજવિઓનાં તથા શ્રાવકોમાં સુદર્શન શેઠ અને સાધુઓમાં સ્થુતીભદ્ર જોવા સાધુઓની અને સાધવીઓમાં સ્થુતીભદ્રની સાતે બહેનાની પણ ગણના કરવામાં આવી છે. એવા સતા સતીઓ ઉપર અત્યાર સતીમાં જુદા જુદા પુસ્તકો ખાસ કરીને ચરિત્રો અને રાસો પણ આપણા જોવામાં આવે છે. ચરિત્રો મુળ માગધીમાં પણ સંસ્કૃતમાં પછી ગુજરાતીમાં રચેલો લાગે છે. તેના ઉપરથી પાછળા ભાગમાં જૈન રાથો રૂપે રચનાઓ એવા સતા સતીઓની થયેલા આપણાં જોવામાં આવે છે. પુરૂષને બંડુ પત્ની કરવાનો રીવાજ રાજ-રજવાડાઓમાં અને અમુક ઉચ્ચ કહેવાતા કુટુંબોમાં જોવામાં આવતો હતો. જ્યારે રમત-ઓને તો આશ્રમથીજ એક પ્રતિગ્રત પાળવાનો ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો હતો. પરંતુ પાછળથી ઘાંચી જેવી જેવી કોમોએ પુનર્લગ્ન અને નામાની છુટ આપી હતી અને અત્યારે તો કાયદા પ્રમાણે પણ એક પતિ મરી ગયા પછી પુનર્લગ્ન કરી શકે છે. જમાનો જમાનાનું કામ કરે છે.

-: મંગાવો :-

નીચે મુજબના પુસ્તકો નવા છપાયને આવી ગયા છે.

[૧] ધન્યકુમાર ચરિત્ર (પ્રત આકારે)	શ્રી રૂ. ૧૨-૦૦
[૨] શાન્તીનાથ ચરિત્ર ,,	શ્રી રૂ. ૧૬-૦૦
[૩] પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ,,	શ્રી રૂ. ૬-૦૦

ગુજરાતી ભાષાંતર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સમા

કાંઠા વાળો ડેહો ભાવનગર

No. Reg. B.V.-37

અક્ષય તૃતિયા-વરસીતપના પારણા પ્રસંગે

યુગાદિ આદિનાથ પારણા પ્રસંગ કાવ્ય

પધારો ! અલ્પ આંગણીએ, આદિધર ભગવંત છરે
વધારો ! મૌકિતક યાળે, યુગાદિ જિનરાજ છરે. પધારો... એટલેક—૧
સાળી

ના ભી થ બ ના પૂત્રને,	મારૂં દેવાના નંદ;
પૌત્રને આંગણે પારણા,	થાય શ્રેયાંસ આનંદ.
આવો ! આવો ! દાદા !	પાવત યધ્યા આંગણારે પધારો—૨
પ્રથમ તિથંકર પ્રથમ જિન,	પ્રથમ વિનિતા રાય;
લોક નિતી સૌ શીખવી,	ધયા મહા મુનિ રાય.
વન ! વન ! વિચરે દાદા !	સંયમ તપથી શોભતારે, પધારો—૩
ગોચથી માટે વિચરે,	કામ કામ અણુગાર;
હીરા માણેક મોતીથી,	સ્વાગત કરે અપાર.
હગર ! હગર ! જુએ,	ભદ્રિડં જન સૌ ગામનારે પધારો—૪
ભેર માનને તેર દીન,	કે પવાસી જિનરાજ,
રસ્તી ના પુર આવીયા;	અક્ષય તૃતિયા આજ,
ફરતા ! ફરતા ! આગ્યા,	ધર્મ લાભ આપતારે, પધારો—૫
ધંજુ રસના ઘટક ત્યાં,	ભરેલા એકસો આઠ,
શ્રેયાંસે વરેશ વીધા,	ઉન્નતાસથી જિનરાજ,
વાગ્યા ! દેવ હુંહલી !	પારણા ધયા ભગવંતનારે, પધારો—૬
એ વરસીતપ આજ સૌ,	કરતા અતિ ઉદ્ભાસ;
ભવિ જીવે એ નથ નહી	કરતા આતમ પ્રકાશ
ભેટી શિદ્ધ ગિરી ને,	કરતા તપસ્વી પારણારે પધારો—૭
મહા મંગળમય વરસીતપ,	ભારત ભરમાં આજ
ધંજુ રસથી પારણા,	કહે તપસ્વી આજ.
અમરા અનુ મોદન ને,	અભિનંદન યરસાવનારે પધારો—૮

લેખક : અમરચંદ માવજી શાહ

પ્રકાશક : જ્યંતીલાલ મગનલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.
મુદ્રક : કૃતેચંદ ખોડીલાસ ગાંધી, શ્રી અરુણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ખારંગેઈ, ભાવનગર ફોન : ૪૬૪૦